

SŁOWO PANA

TEMAT: Obecność KOŚCIOŁA w świecie

SOBÓR WATYKAŃSKI II LUMEN GENTIUM

"Ludzie świeccy zaś szczególnie powołani są do tego, aby czynić obecnym i aktywnym Kościół w takich miejscach i w takich okolicznościach, gdzie jedynie przy ich pomocy stać się on może solą ziemi. Tak oto każdy świecki na mocy samych darów, jakie otrzymał staje się świadkiem i zarazem żywym narzędziem posłannictwa samego Kościoła "według miary daru Chrystusowego" (Ef 4,7)".

(LG 33)

KATECHIZM

„Objawienie chrześcijańskie... prowadzi nas do głębszego rozumienia praw życia społecznego". Kościół czerpie z Ewangelii pełne objawienie prawdy o człowieku. Pełniąc misję głoszenia Ewangelii, w imię Chrystusa przypomina człowiekowi o jego godności i powołaniu do wspólnoty osób; poucza go o wymaganiach sprawiedliwości i pokoju zgodnych z Bożą mądrością".

(KKK 2419)

PISMO ŚWIĘTE

„Jezus powiedział do swoich uczniów: „Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi.

Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie". [Mt 5 13-16]

„Jakiś uczony w Prawie, wystawiając Jezusa na próbę, zapytał: «Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Jezus mu odpowiedział: «Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz?» On rzekł: «Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego». Jezus rzekł do niego: «Dobrześ odpowiedział. To czyn, a będziesz żył». Lecz on, chcąc się usprawiedliwić, zapytał Jezusa: «A kto jest moim bliźnim?» Jezus, nawiązując do tego, rzekł: «Pewien człowiek schodził z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko że go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawwszy na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął. Pewien zaś Samarytanin, będąc w podróży, przechodził również obok niego. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydło, zawiózł do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: 'Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał'. Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców?» On odpowiedział: «Ten, który mu okazał miłosierdzie». Jezus mu rzekł: «Idź, i ty czyn podobnie!»

[Łk 10,25-37]

CZAS DZIELENIA

- Jak moja wiara wpływa na życie społeczne wokół mnie? W pracy? Pośród znajomych? Wśród bliskich?
- W jaki sposób swoją postawą i zaangażowaniem biorę odpowiedzialność za przemianę życia społecznego na wzór ewangelii?
- Jakimi darami (talentami) mogę ubogacać i przemieniać życie społeczne wokół mnie?

NAUCZANIE

„Ewangelizacja – jak pisał Paweł VI – nie będzie pełna bez brania pod uwagę wzajemnego odniesienia, jakie ustawicznie zachodzi między Ewangelią a konkretnym, osobistym i społecznym życiem człowieka. Pomiędzy ewangelizacją i promocją ludzką, czyli rozwojem i wyzwoleniem, istnieją bowiem głębokie więzi: biorąc za punkt wyjścia tę świadomość, Paweł VI ukazywał jasno związek między głoszeniem Chrystusa i promocją osoby w społeczeństwie. Świadczenie o Chrystusowej miłości przez dzieła sprawiedliwości, pokoju i rozwoju należy do ewangelizacji, ponieważ Jezusowi Chrystusowi, który nas miłuje, zależy na całym człowieku. (...) Nauka społeczna Kościoła jest głoszeniem i świadectwem wiary. Jest narzędziem i nieodzownym miejscem wychowywania do niej”

Benedykt XVI

„Powołaniem chrześcijanina jest służba braciom i społeczeństwu, umacnianie i ochrona godności każdej ludzkiej istoty, szacunek dla praw osoby i ich obrona, budowanie trwałego i autentycznego pokoju opartego na braterstwie, wolności, sprawiedliwości i prawdzie”.

Jan Paweł II

KOMENTARZ

Apostolskie zaangażowanie Kościoła jest wyrazem jego ogromnej troski o doprowadzenie poszczególnych ludzi i całej ludzkości do jedności z Bogiem. To jest coś, co powinno nas poruszać i skłaniać do zastanowienia się nad związkiem spraw społecznych z misją zbawczą Kościoła. Nie możemy pozwolić, aby ktoś nas zwodził, twierdząc, że Ewangelia nie ma nic wspólnego z naszym codziennym życiem. To jest błędne przekonanie, które prowadzi do akceptacji tezy, że Kościół nie powinien angażować się w sprawy społeczne, politykę czy ekonomię, bo to nie ma nic wspólnego z królestwem niebieskim. Ale jeśli spojrzymy na nasze codzienne życie, zobaczymy, że jest ono pełne trudności i wyzwań, które jako chrześcijanie musimy stawić czoła. Dlatego możemy śmiało powiedzieć, że nasza komunia z Chrystusem zależy od naszej aktywności społecznej. Obecność treści ewangelicznych w przestrzeni publicznej to szansa dla tych, którzy chcą je przyjąć. I cały Kościół, zarówno duchowni, jak i wierni świeccy, powinni czuć się odpowiedzialni za to, aby te treści były obecne w naszym społeczeństwie.

Ewangelia to nie tylko księga religijna, ale także drogowskaz, który pomaga nam budować sprawiedliwe społeczeństwo. Jezus nie przedstawiał konkretnego programu społeczno-gospodarczego, ale jego przesłanie zawiera wskazówki, które pomagają nam tworzyć społeczny porządek zgodnie z Bożą wizją człowieka i świata. Jako chrześcijanie wierzymy, że każdy człowiek ma niepowtarzalną wartość i godność, ponieważ jest stworzony na obraz i podobieństwo Boga. Ale nasza godność wynika także z faktu odkupienia. Objawienie mówi nam, że nasze życie jest próbą, która daje nam szansę na osiągnięcie celu. Musimy uwzględnić zarówno naszą godność, jak i naszą odpowiedzialność za świat. Katolicka nauka społeczna podkreśla zasadę solidarności i pomocniczości. Solidarność jest zakorzeniona w naszej naturze społecznej, która wymaga odpowiedzialności za innych. Pomocniczość natomiast mówi nam, że społeczeństwo powinno interweniować tylko wtedy, gdy jednostka nie jest w stanie poradzić sobie sama. Naszym celem powinno być dążenie do sprawiedliwego porządku społecznego, który służy dobru wspólnemu.

Ważnym elementem orędzia chrześcijańskiego jest nauka o równości ludzi przed Bogiem. Wszyscy jesteśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boże, co oznacza, że każdy człowiek ma tę samą godność i prawa. Jako chrześcijanie powinniśmy dążyć do stworzenia struktur społecznych, które zapewnią równość dla wszystkich, niezależnie od rasy, wieku czy stanu. Ewangeliczne orędzie inspiruje nas do społecznego zaangażowania, aby tworzyć sprawiedliwy porządek społeczny i pokojowe współzycie między ludźmi. Nasza aktywność społeczna powinna być oparta na rozumie i objawieniu, aby troszczyć się o sensowne kształtowanie naszego współzycia, zgodnie z podstawowymi zasadami wolności, sprawiedliwości, pokoju i pojednania. Wiemy, że moc moralnych wymagań ma swoje źródło w Bogu.